

Sygn. akt IV CNP 120/06

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w O.

z dnia 9 sierpnia 2006 r., sygn. akt [...],

w sprawie z powództwa J.K.

przeciwko G.M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 grudnia 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Prawomocnym postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy w O. odrzucił apelację powoda J.K. wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 15 maja 2006 r. w części oddalającej jego powództwo przeciwko G.M. o zapłatę.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia powód zarzucił, że Sąd odwoławczy błędnie przyjął, iż jego apelacja podlegała odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3, 373 oraz art. 370 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 2 marca 2006 r. Zdaniem skarżącego, zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) w sprawie niniejszej miały zastosowanie dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych, skoro została ona wszczęta przed dniem wejścia w życie tej ustawy, a „zagadnienie” dotyczące wysokości, trybu ustalania oraz terminów uiszczania tych kosztów „miało miejsce wyłącznie przed zakończeniem toczącego się postępowania przed sądem pierwszej instancji”. W konsekwencji, chociaż uiszczenie wpisu od apelacji przez powoda reprezentowanego przez adwokata nastąpiło po upływie terminu do jej wniesienia, to jednak było skuteczne, gdyż nie uchybiło terminowi określonemu w wezwaniu Sądu pierwszej instancji. Wezwanie strony do uzupełnienia wpisu od apelacji, jak stwierdził skarżący, było zaś zgodne z treścią przepisów art. 16 i 17 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 13 czerwca 1967 r. (tekst jedn. - Dz. U. 2002, Nr 9, poz. 88 ze zm.), a także art. 370 i 370¹ k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 2 marca 2006 r. Według skarżącego szkodą, jakiej doznał on na skutek wydania zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu apelacji była utrata odsetek za zwłokę, których zapłaty dochodził w niniejszym procesie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga powoda jest niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy na skutek jego wydania stronie została wyrządzona szkoda. W sprawie niniejszej skarżący wniósł skargę od prawomocnego postanowienia odrzucającego jego apelację. Postanowienie to zostało wprawdzie wydane przez Sąd drugiej instancji i zakończyło postępowanie w sprawie, lecz brakuje mu zasadniczej cechy, której występowanie warunkuje dopuszczalność wskazanej skargi. Wydanie tego orzeczenia nie wyrządziło skarżącemu szkody.

Odrzucenie apelacji spowodowało, że powód utracił jedynie możliwość poddania kontroli wyroku Sądu pierwszej instancji przez sąd odwoławczy, a droga do dalszego rozpoznania sprawy została, co do zasady, definitywnie zamknięta. Wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 15 maja 2006 r. stał się prawomocny i także obecnie, w niniejszym postępowaniu ze skargi, nie jest dopuszczalne badanie jego prawidłowości. Weryfikacja przyjętego przez powoda założenia, że jego apelacja zostałaaby uwzględniona nie jest więc możliwa. W postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie jest rolą Sądu Najwyższego zastępowanie sądu odwoławczego i rozstrzygnięcie, jakie orzeczenie należało wydać, gdyby apelacja powoda nie została odrzucona (por. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 4 lipca 2006 r., V CNP 86/06, Biul. SN 2006, nr 10, s. 14 oraz postanowienia SN z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CNP 79/05, nie publ.). Tylko zaskarżenie wskazanego wyroku w drodze skargi o stwierdzenie jego niezgodności z prawem umożliwiłoby dokonanie oceny jego prawidłowości. Skarżący musiałby jednak wykazać, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c.

Powód wnosząc skargę od postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 9 sierpnia 2006 r. stwierdził, że na skutek wydania tego orzeczenia została mu wyrządzona szkoda, gdyż utracił należne od pozwanej odsetki za zwłokę. Uszło jednak uwadze skarżącego, że źródłem tak określonej szkody nie mogło być wydanie postanowienia o odrzuceniu apelacji, a jedynie wydanie wyroku oddalającego jego powództwo. Tylko bowiem pomiędzy wydaniem tego wyroku, a wystąpieniem wskazanej przez powoda szkody mógł w sprawie

niniejszej zachodzić adekwatny związek przyczynowy, który stanowi jedną z zasadniczych przesłanek odpowiedzialności za jej wyrządzenie (art. 361 k.c.). Nawet więc, gdyby okazało się, że zaskarżone przez powoda postanowienie było wadliwe i niezgodne z prawem, okoliczność ta nie miałaby znaczenia dla oceny, czy powód rzeczywiście doznał wskazanej przez niego szkody.

W konsekwencji, ponieważ zaskarżone postanowienie o odrzuceniu apelacji nie mogło być źródłem szkody, o jakiej mowa w art. 424¹ § 1 k.p.c., skargę powoda należało z tego względu odrzucić na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.